

Žaloba podaná dne 4. září 2012 — Itálie v. Komise

(Věc T-387/12)

(2012/C 319/28)

Jednací jazyk: italsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil v části, jež je předmětem této žaloby, prováděcí rozhodnutí Evropské komise č. 2012/336/EU [oznámené pod číslem C(2012) č. 3838] ze dne 22. června 2012, kterým se z financování Společenství vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV);

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba omezuje svůj předmět na paušální finanční opravy týkající se Italské republiky, pokud jde o režim podpor pro roky 2006, 2007 a 2008 producentům rajčat určených ke zpracování.

Na podporu své žaloby žalobkyně předkládá jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, s. 103) a článku 31 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, s. 1).

V rámci tohoto žalobního důvodu Italská republika napadá použití finančních oprav provedených v napadeném rozhodnutí ve výši 2 % financovaných výdajů, přičemž tvrdí, že tyto finanční opravy byly provedeny navzdory důkazům o neexistenci výrazné finanční škody, které Komise uznala.

Žalobkyně mimoto napadá vyčíslení těchto oprav, neboť jejich konkrétní výše se jeví nepřiměřená a zjevně nelogická, jelikož je značně vyšší než případná škoda vyplývající z počínání příčetného italským orgánům.

Žaloba podaná dne 6. září 2012 — Diputación Foral de Bizkaia v. Komise

(Věc T-397/12)

(2012/C 319/29)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Diputación Foral de Bizkaia (Španělsko) (zástupce: I. Sáenz-Cortabarría Fernández, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil článek 2 napadeného rozhodnutí za neplatný v rozsahu, v němž tento článek prohlašuje podpory zamýšlené v dohodách oznámených dne 15. dubna 2009 za protiprávní, nebo podpurně v rozsahu, v němž tento článek prohlašuje za protiprávní podporu zamýšlenou v oznámené dohodě o pozemcích;

— prohlásil články 5 a 6 napadeného rozhodnutí za neplatné, neboť Komise vycházela při posuzování slučitelnosti podpor se Smlouvou podle čl. 108 odst. 2 SFEU z předpokladu, že se jedná o protiprávní podpory, a

— v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadené rozhodnutí⁽¹⁾ kvalifikuje dvě dohody, a to dohodu „o pozemcích“ a dohodu „o obytných nemovitostech“, uzavřené dne 15. prosince 2006 mezi společností Bizkailur S.A. (veřejným subjektem, jež zcela vlastní Diputación) na straně jedné a společnostmi Habidite Technologies Pais Vasco S. A., Grupo Empresarial Afer S. L. a Grupo Habidite na straně druhé a týkající se výstavby továrny Habidite v Alonsotegi, jako protiprávní podpory, z nichž první je slučitelná a druhá neslučitelná s vnitřním trhem.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že podpory zamýšlené v dohodách z roku 2006 byly kvalifikovány jako protiprávní, a v závěru, že k danému datu existoval právně závazný a nepodmíněný závazek vyplatit tyto podpory společnosti Habidite. Komise ignoruje právní důsledky, které plynou z výkladu dohod provedeného podle vnitrostátních norem, jimiž se tyto dohody řídí [zejména z článku 1258 Código Civil (občanského zákoníku)].

- 2) Druhý žalobní důvod, uváděný podpůrně k prvnímu žalobnímu důvodu a vycházející z nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že napadené rozhodnutí prohlašuje podporu obsaženou v dohodě nazvané „o pozemcích“ za protiprávní, aniž bere v potaz skutečnost, že tato dohoda výslovně podmiňuje své provádění tím, že splní podmínku legality („bude-li to v souladu s právní úpravou možné“), takže je v důsledku nesprávného výkladu a použití v rozporu s ustanoveními článku 108 odst. 3 SFEU a článku 1 písm. f) nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽²⁾.
- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999 a obecné zásady řádné správy, zejména procesních práv a záruk Diputación coby strany zúčastněné na řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU, a to tím, že jí byla v rozporu s právem *de facto* znemožněna, ztížena, respektive omezena možnost účastnit se v přiměřeném rozsahu správního řízení vedeného Komisí a vyjádřit se účinně a užitečně k otázce, podle které se v každém případě jednalo o podpory protiprávní.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z neexistence, respektive z nedostatku odůvodnění, neboť Komise vycházela při posuzování slučitelnosti podle čl. 108 odst. 2 SFEU z předpokladu, že se jedná o podpory protiprávní, a nikoli o podpory oznámené.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropské komise ze dne 27. června 2012, týkající se státní podpory č. SA.28356 (C 37/09) (ex N 226/09), Habidite Alonsotegi [COM(2012) 4194 final].

⁽²⁾ Úř. věst. L 83, s. 1 (Zvl. vyd. 08/01, s. 339).